Ч. 23. Неділя 29 січня (11 лютого) 1906 Рік XVI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостwах на провінциї:

на цілий рік	К	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Лихий конець загонистої політики.

Угорскі і віденьскі ґазети подали рівночасно звістку, що розвязанє угорского парляменту вже близьке. Після „Budapesti Hirlap" уважають в угорских політичних кругах розвязанє палати послів за порішений вже факт. Можемо бути на то приготовлені — пише згадана ґазета — що розвязанє наступить ще сего місяця, розуміє ся, без розписаня нових виборів.

То потверджує також і N. fr. Presse, котра каже: По відкиненю меморандум угорскої коалициї можна було сподівати ся, що Корона буде мусіла зважити ся на дуже поважний крок. Найпізнійше в суботу (значить ся нині) приїде бар. Феєрварі до Відня і буде на авдиєнциї у цісаря. Нема сумніву, що бар. Феєрварі вже підчас своєї послідної довгої авдиєнциї минувшої неділі мав нагоду предложити монарсї свої пляни а тепер буде розходити ся лиш о то, щобі розпочаті наради довести до кінця. В будапештеньских добре поінформованих кругах політичних вже не сумнівають ся, що найблизшим фактом великої ваги буде розвязанє парляменту. Час на то, здаєсь, ще не означений, але скоро парлямент має бути розвязаний, то мусить то конче наступити ще перед 1 марта. За тим промавляють многі важні причини, а головна та, що ратифікация угод торговельних Короною і оголошенє дотичних розпоряджень правительства, котрі мають ті угоди ввести в житє, мають аж тоді наступити, коли парлямент буде вже розвязаний. А що межи введенєм в житє автономної тарифи і угод торговельних дня 1 марта а ратифікациєю потреба так сказати би зі взглядів чемности супротив другої сторони угодової часу, а так само треба конче часу й для урядів митових, щоби они могли приготовити ся до нового закона, то нема сумніву, що розвязанє парляменту мусить наступити ще перед послідною третиною сего місяця.

Але теперішнє розвязанє буде мати зовсім инший характер, як той відклик до виборців, який містить ся в праві Корони. В рескрипті о розвязаню парляменту не буде оголошений час нових виборів. Отже Угорщина не буде мати парляменту і від часу заведеня на ново єї старих інституций перед більше як 40 літами буде она перший раз без народної репрезентациї. То єсть лихий конець тої загонистої політики і сепаратистичної пересади.

Загониста політика коалициї довела до того, що тепер готов настав на Угорщині абсолютизм а з ним і відносини, котрі готові ослабити цілу монархію. Дуже важне єсть тепер питанє, чи правительство обмежить ся лиш на тім, що буде держати ся відпорного становища, розвяже парлямент а з новими виборами буде ждати аж доти, доки не настане аж якийсь инший настрій в партиях а впрочім буде уникати всякого нарушеня конституциї. Могло би й так бути, що правительство по розвязаню парляменту вибрало би рекрутів і податки без призволеня парляменту та застановило би автономну управу комітатів. Тоді положенє ще більше би погіршило ся і настала би ще більша запутанина а поворот до конституцийної системи став би ще труднїйший.

В виду такого положеня вся розважнїйша праса накликує загонистих політиків угорских до опамятаня, бо вже найвисша пора вступити на иншу дорогу. Угорщина має богато до страченя і длятого не треба борби межи партиями а Короною затроювати аж до того степеня, щоби стала невилічимою. Партия независимости однакож не зважає на то і готова вести борбу дальше, як то виходить з вчерашної єї конференциї.

Гр. Апоний представив на вчерашній конференциї становище верховодячого комітету коалициї підчас послідних переговорів з Короною а сказавши, що ціла справа вже знана, зазначив, що хоче лиш пояснити мотиви головного комітету. Королівскі предложеня були

---

5)

На Кавказі.

Після дра Вірта, дра Гайна і др.

зладив К. Вербенко.

(Дальше).

Найбільше житє в Москві проявляє ся в Білім городі, де суть найбільші і найбогатші склепи, як приміром при улицях Тверская та Петровка і де пасажі Лубяньская, Попова, Солодніков̂а і др. Тут суть театри, всілякі уряди, як ґен.-ґубернаторство, поліция, уряд почтовий і т. д., відтак всілякі школи як: новий університет, політехніка, ґімназиї, школи жіночі, музеї і т. д. На Охотнім (стрілецкім) ряду продають городовину, дріб і дичину; на Цьветном бульварі, що єсть вже в Земляном ґороді, продають цьвіти. В тім місци, де Тверская улиця сходить ся з Садовою, котра іде довкола Землянного ґорода, стоять старі тріюмфальні ворота, звані червоними воротами, котрі побудувало московске купецтво в 1742 р. Ще дальше на Тверскій улици, напротив Тверскої заставы (рогачки) і Смоленьского двірця суть другі тріюмфальні ворота, виставлені на памятку 1812 р. На Тверскім бульварі стоїть бронзовий памятник славного російского поета Пушкіна, зроблений після моделю Опекушіна і уставлений в 1880 р. В тій стороні як Шереметєвский шпиталь і дім убогих а поза ними ботанічний город, вже поза Земляним ґородом, стоїть на площи Сухарева величезна башта, резервоар на воду, звідки розпроваджують єї по цілім місті. Воду до того резервоара спроваджують із 43 жерел з Митіщі, місцевости положеної на півночи за Москвою, водопроводом, збудованим ще в 1779 р.

Москва має не лиш богато церков, але також і богато всіляких добродійних заведень. Самих шпиталів єсть в Москві аж 90, а крім того яких 60 лічниць, в котрих подають лікарску поміч. З поміж добродійних заведень найзамітнїйший дім знайдів, положений в Білім городі над рікою на всхід від Кітайґорода. Єсть то цілий ряд великих будинків з городами, котрі займають тільки місця, що вже самі про себе могли би творити мале місточко. Той дім знайдів побудувала цариця Катерина II ще в 1763 р., а в нім приймають річно 14.000 дітий.

Не менше як добродійні заведеня замітні також і московскі вязниці. Новочасні криміналї майже всюди однакові; та й московскі нові мають той самий межинародний характер. Зелїзні ґалериї і сходи, келї для кождого арештанта окремо, глипки в дверех, великі комнати до роботи і т. д. тут такі самі, як і деинде в центральних криміналах. Але зовсім инакше як звичайні вязниці виглядають тоті понурі будинки, що стоять при Долґоруківскій улици вже недалеко від Бутирок, тої місцевости за Москвою на північнім заході, де стоять дачі (двори) московских богачів. Хто тут дістав ся, той пропав вже на віки; він вичеркнений не лиш з помежи суспільности і громади, але й з помежи родини. Тут місце для тих, що засуджені на каторгу, до примусової роботи на Сибірі. І пекло не може бути страшнїйше для того, хто тут попав ся може навіть і без вини і без судового вироку, а просто лиш, як в Росиї кажуть, „адміністративним порядком", доля, яка стрічає дуже часто т. зв. політичних виновників.

Ся вязниця то транспортовий дім для всіх арештантів майже з цілого краю, котрих мають вивозити на Сибір; они сидять тут заковані, аж прийде на них черга. Тут може змістити ся аж 5000 арештантів, але бували часи, коли їх там бувало далеко більше. Значно більша часть тих нещасливих сидить тут без всякого занятя, розпука їх бере ся і они благають офіцирів, щоби їх звідси як найскорше вивезли. Сибір здає ся їм раєм в порівнаню з тим безнадійним житєм в сїй вязниці. Безконечно довгі коритарі, величезні казні, а в них повно тих нещасливих. У кождого на ногах тяжкі кайдани, ланцухи, що важать по пять фунтів, приковані в долині до зелїзних обручів, що ідуть довкола кісток а в горі до обруча в поясї. Тут можна побачити всї типи людий з цілої Росиї.

Одну лиш ласку робить тим нещасливим великодушне российске правительство: не боронить вже тут, щоби кождий по свому молив ся до Бога. Для православних єсть тут православна каплиця, котрої стіни украшені образами; римо-католики мають так само свою каплицю як і протестанти; магометани мають свою мошею так само як жиди свою божницю а навіть для будгістів єсть окреме місце до молитви.

Так само страшно як в казнях для зло-

від початку не до принятя. Комітет шукав основи переговорів, маючи завсігди на оці ненарушимість угорскої конституциї і верховну власть угорскої держави. О одній точці не знає угорска публика, а іменно, що комітет рішив рівночасно також справу реформи артилериї. Мимо того, що ґр. Андраші тої справи не порушав, припускав комітет, що Монарх порушить ту справу і для того постановив запоручити ухвалене дотеперішних нормальних кредитів на артилерию а не позволити на підвисшене чинного стану і закупно материялів. Комітет не думав ніколи о тім, щоби зложити оружиє, а партия независимости повинна і дальше бороти ся.

Партия приняла до відомости відповідь комітету виконуючого на пісарске посланиє. На питанє, чи комітет поробив вже потрібні кроки в цїли з'орґанізованя народного опору на случай абсолютизму на Угорщині, відповів Апоній, що комітет вибрав підкомітет, котрий має виготовити проєкт дальшого опору. Порушено також жаданє розширеня опору на поле економічне і товариске. Кошут просив Ленделя, щоби той виготовив мемориял в справі орґанізациї опору на поли економічнім, і зазначив конечність, щоби на случай абсолютизму також нарід підніс голос. Кошут просив членів партиї, щоби відбули віче в реченци, котрий буде пізнійше означений.

Вісти політичні.

Справи парляментарні. — Події в Росиї. — Конференция в Альґесірас.

В палаті послів залагоджено на вчерашнім засіданю закон о пільгах, стоячих в звязи з законом о рентових оселях в Галичинї. В дискусиї забирали голос посли др. Бик, Офнер, управитель міністерств др. Кляйн і Ґурский. Пос. Романчук признав, що закон єсть корисний для всїх жителїв Галичини і длятого Русини будуть голосувати за предложенєм.

Всї нїмецкі партиї поставили на вчерашнім засїданю палати послів слїдуючу інтерпеляцию: 1) Що наміряє правительство зробити, щоби шкідливі наслїдки угорскої кризи не дали ся відчути також в сїй половинї держави? 2) В який спосіб наміряє правительство в виду кризи на Угорщинї уреґулювати справу покриваня з Австриєю спільних видатків? — 3) В якій формі наміряє правительство ввести в житє угоду торговельну з Нїмеччиною, що має настати з днем 1 марта с. р.

На засїданю проводирів клюбів просив бар. Ґавч, щоби палата взяла ві второк під нараду закон о континґентї рекрутів. Президент мінїстрів звернув увагу предсїдателїв клюбів, що правительство наміряє внести ще в лютім палатї послів угоди торговельні з Італїєю, Росиєю і Болгариєю і закон уповажняючий до управильненя торговельно-полїтичних відносин з другими державами. Бар Ґавч просив, щоби зі взгляду на велику вагу тих справ передано дотичні закони без першого читаня комісиям. На окреме запитанє заявив президент кабінету, що правительство, так як заповіло, предложить проєкт реформи виборчої ще сего місяця; дня, коли то наступить, не може подати, але предложенє війде до палати або з кінцем слїдуючого тижня або з початком другого по сїм.

Ґен. Ліпевич телеґрафує до Петербурга: дня 2 с. м. арештовано в місті Чита 87 вояків зелїзничого баталїону, котрі прилучили ся до повстанців. У варстатах зелїзничих знайдено оружиє всїлякого рода, бомби, школьні машини і 100 фунтів стрільної бавовни. Арештовано 150 повстанців і 20 їх проводирів. Заказано видавати ґазети, котрі підбурювали жителїв і оголошували революцийні відозви; редакторів арештовано, друкарнї замкнено. Рух почтовий і телеґрафічний не загрожений. В той спосіб заведено в Читї спокій без проливу крови.

Про траченє повстанців а навіть і невинних людий в прибалтийских провінциях доносять з Берлина: Дня 31 січня застрілено в Прекульн коло Либави 12 селян, а повстанця Штравса повішено на телеґрафічнім стовпі. В Дубеналькен спалило войско кілька загород господарских а одного сідельника і одного столяря застрілено. Командантом войска в сих сторонах був бар. Шридер з двома офіцирами від драґонів. Дня 20 січня впав був відділ драґонів під проводом бар. Драхенфельса до місцевости Блінден, де через цїлий час був спокій, зробив ревізию в школї і в домі громадскім та арештував учителя і писаря громадского. На улици стрітив бар. Драхенфельс якогось чоловіка і крикнув до него: Ти хто? Коли запитаний відповів: Я чоловік, — Драхенфельз застрілив єго на місци. — В Тарвестї казав барон Сіверс дня 23 січня застрілити 6 людий, у Феллїні 24 мимо того, що они з плачем присягали ся, що они невинні. В Тарвестї казав той сам Сіверс дати 9 селянам по 200 буків. В Дурбен якийсь мельничук, зовсім невинний хлопчиско, побачивши драґонів, так перепудив ся, що почав втїкати. Єго сейчас застрілили. В Леґен мали застрілити 3 паробків, котрих привязано до дерев. Коли вояки від піхоти, призначені до виконаня екзекуциї, не хотїли чи не мали відваги то зробити, офіцири самі постріляли їх.

Марокканьска конференция в Альґесірас застрягла на справі поліцийній і не може рушити наперед. Положенє доси не змінило ся. Причиною застоя єсть то, що нїмецкі делеґати ждуть на інструкцию з Берлина. Тимчасом займають ся делеґати иншою не мало інтересною справою. Ото з Танґера наспіла вість, що там шпіґуни правительства перехопили листи претендента до престола Бу-Амара, в котрих він взиває жителїв півночи і заходу Марокка, щоби они станули під прапором Мулея Могамеда, старшого брата султана і ждали коло Фезу на него (Бу-Амару). В листах тих предкладає він подїл Марокка на дві части: північну з Фезом, яко столицею претендента і полудневу з Маракешом, яко столицею старшого брата марокканьского султана. Вість ся зробила не лиш в Альґесірас але і в Берлинї глубоке враженє.

чинців виглядає і в тих комнатах, де сидять безіменні. „А ти за що тут?" — питає проводир якогось недолітка. — „Бо я не мав паспорту. Моя мама померла а свого тата я таки не знав. Мене зловили без паспорту та й замкнули". „Іван Незнаю" називають в Росиї того рода людий, що волочать ся по божім сьвітї без вітчини і родини та й справдї не знають, як називають ся. А в побічних будинках сидять прибиті тяжким горем, журбою і смутком родини каторжників, що готові іти добровільно за ними на Сибір; ніяка намова, ніяка обіцянка не годні їх розлучити з тими нещасливими. Каторга рівнаєсь смерти і розриває всяку звязь родинну. Але що розлучає закон, то вже кріпко любов мимо того, що таких людий жде лиш нужда і ганьба, голод і знидінє. Оттак буває лиш в Росиї.

Та лишім сей сумний образ людскої недолї на боцї а придивім ся веселїйшому житю в Москві. Довгий час сидів я на терасї Воробевої гори і попиваючи чай, заїдаючи „бутерброди" з „ікрою" (в Росиї називають наші „канапки" — булку або хліб з маслом, шинкою або чим небудь иншим — нїмецким словом „бутерброд", а на каввяр кажуть „ікра") та приглядав ся білокаменній колись матушцї Москві. Аж коли вже змеркло ся, сїв я на дорожку та поїхав до міста. Аж дивно менї стало; мілїонове місто а на улицях така темрява! Лиш малесенька лямпочка сьвітить ся на домі і показує єго число. Деинде перед яким готелем або яким „трактіром" (реставрациєю) горить ліхтарня, впрочім всюди темнота. Навіть тоті численні дорожки, які ще їздять, не мають ліхтарень!

Нараз виринає з темноти якась дорожка, їде в три пути громадка пяних людий — я сеї недїлї пополудни видів на улицях Москви і в еї охрестности тілько пяниць, кілько за послїдні 4 роки мого житя всїх разом! — відтак моя дорожка минула їх і я надармо оглядав ся серед темности за якимись новими образами. В Москві нема такого нічного житя, як по великих містах на Заходї, для широких мас населеня нема тут відповідних льокалїв до забави, суть лиш поменші, не дуже привітні „кабаки" (шинки) і немногі, дуже дорогі льокалї для богачів і т. зв. золотої молодежи, але таких знов, як тоті, не знайдесь нїгде в Европі. Московский Ереміташ не знайде собі хиба нїгде пари. То трактир, котрий гордить ся тим, що може заставити своїм гостям столи севрскою порцеляною, золотом і сріблом, мілїонової вартости. Але що то значить для московского купця богатиря, що він лиш за випозичену на один вечер посудину заплатить 5000 рублїв? Він же, коли забавляє ся, той наймає собі зараз трийцять співачок, запиває ся з ними „шампанским", плаче, коли они заспівають якоїсь сумної а гуляє, коли заспівають веселої, одушевлений розбиває дороге зеркало і платить знову 5000 рублїв, бо за то він розгуляв ся. Коли же увійде бідний похатник і зажадає від него десять копійок за коробочку „спічок" (сїрничків), то єго бере така злість, що він готов збити ще друге зеркало. Оттак сходять ся в Москві найдальші крайности з собою: найбільше богатство і крайна нужда, найбільша побожність і найпоганїйша розпуста, жертволюбива добродїйність і безпощадна лютість.

Москва єсть головним осередком росийских зелїзниць. На 6 двірцях сходять ся тут зелїзницї: петербурґско-московска (649 кільом.), московско-нижно-новгородска (437 км.), ярославска (278 км.), казаньска (1043 км.), курска (542 км.) і зелїзниця з Берестя Литовского (1091 км.). В самім місті удержують рух дорожки, омнїбуси і трамваї а на рїцї лодки і пароходи. Яко місто торговельне і промислове займає Москва найперше місце в Росиї. Тут єсть звиш 16000 купців а найважнїйшим артикулом торговельним був давнїйше караванний чай; відколи же чай перевозять морем, Одеса підорвала значно сю торговлю Москви. Москва єсть також великим містом фабричним. В 1890 р. було тут 9819 всїляких фабрик а найважнїйший промисл то вироби ткацкі, при котрих працює яких 36000 робітників і вироби металеві (12000 робітників). Крім того єсть тут богато фабрик паперу, шкіри, машин, інструментів, деревляних виробів і т. д. а у всїх разом працює пересїчно до 135.000 робітників.

(Дальше буде).

Новинки.

Львів, дня 10-го лютого 1906.

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував радника лїсництва Йос. Флехнера старшим радником лїсництва при дирекциї домен у Львові. — П. Мінїстер рільництва іменував окінчених учеників середних шкіл Стан. Палку і Стан. Дзядика рахунковими практикантами в дирекциї домен у Львові.— Краєвий видїл іменував директора загального шпиталя в Сокали, д-ра Йосифа Лущкевича інспектором для краєвих і провінциональних шпиталїв; рахункового аплїканта Станислава Пачесньовского рахунковим практикантом; рахункового дието́ря Володислава Рошковского рахунковим аплїкантом, єтатового писаря Миколу Цудзилу манїпуляцийним асистентом; манїпуляцийного аплїканта Йосифа Теляковского єтатовим писарем — при краєвім видїлї.

— **Перенесеня.** П. Намістник перенїс старших ветеринарів повітових: Жигм. Фертіґа з Лиманової до Подгуржа, Викт. Тиховского з Дрогобича до Львова, Йос. Луцкого з Переворска до Бохнї, д-ра Казим. Рутковского з Подгуржа до Кракова; повітових ветеринарів: Мар. Оржеховского із Старого Самбора до Львова, Юл. Струтиньского з Бучача до Переворска, Йос. Калковского з Камінки до Бучача, Йос. Загурского з Тарнобжеґа до Гусятина, Володим. Гіольского зі Львова до Тарнобжеґа і асистентів ветеринарийних: Ґвид. Соколовского зі Львова до Камінки, Льва Поппера зі Львова до Старого Самбора, Стеф. Якубовского з Гусятина до Лиманової, Володисл. Пясецкого з Ряшева до Львова і Стан. Солецкого зі Львова до Дрогобича. — П. Намістник перенїс повітового ветеринаря Едм. Збудовского з Сокаля до Березова.

— **Дрібні вісти.** Рада міста Львова іменувала начальником львівскої сторожи пожарної капітана 30 п. піхоти п. Йосифа Житного на місце довголїтного начальника п. Правна, котрий перейшов на пенсию. — У Відни помер професор унїверситету Антін Менґер, котрий здобув собі своїми працями в науковім сьвітї велику славу. Менґер уродив ся в 1841 роцї в Маневі, в Галичинї. — З Петербурга доносять, що звістний російский писатель Горкій поважно занедужав.

— **Самооборона з конечности.** Два гуцульскі роди в Криворівни, Голичі і Яковюки, жили від давна в непримиримій ворождї. Лїтом минувшого року Голич з двома товаришами, уоруженими в топори, підійшли до хати Яковюка і стали его визивати. Яковюк вийшов з хати з рушницею і заявив, що коли его не оставлять в спокою, то він буде стріляти. На доказ, що рушниця набита, Яковюк вистрілив у воздух. У відповіди на те із сторони нападаючих полетїв камінь на Яковюка, рівночасно затріщав курок пистолета, а Голич зі словами: „Коли стріляєш, то тепер або тобі смерть, або менї“, скочив до Яковюка з піднятим до гори топором. Супротив того Яковюк вистрілив і поцїлив Голича в ногу, по чім той утїк з товаришами. Суд в Коломиї засудив за то Яковюка на 6 тижднїв вязниці, але касацийний трибунал рішив, що Яковюк виступив в конечній самообороні і увільнив его від вини і кари.

— **Снїжні замети.** З Віллях в Каринтиї доносять, що з причини снїжних заметий і частих лявин здержано рух зелїзничий на необмежений час на шляху Айзенерц-Фордерберґ. — Також з північної Іспанії доносять, що там в горах звалили ся такі великі снїги, що полученє зелїзниче з Франциєю лише з великим трудом можна удержати.

— **Добрий повновластник.** Андрій Чорнобіл, селянин з Яричева Нового, дав згінникови Іґн. Тичцї 318 корон з порученєм, аби єму купив кілька безрог в Золочеві, куди вибирав ся на торг. З тими грішми заїхав Тичка лише до Красного, там часть їх програв в карти, а з рештою удав ся до Львова і забавляв ся по ріжних шинках на конт Чорнобіла. Дізнавши ся о тім, удав ся пошкодований до полициї з просьбою о арештованє дефравданта.

— **Подорож до полудневого бігуна** предпринимають знов французскі аеронавти на кораблі а відтак бальоном. Они виходять з того заложеня, що на полудневім ледовім океанї тягне ся далеко і широко суша покрита вічним ледом і снїгом, а та земля доходить аж до самого бігуна. Ясна річ, що виправа удати ся може лише тоді, коли безнастанно буде віяти сприяючий вітер, котрий зажене бальон на полуднє до бігуна.

— **Самоубийство в урядї.** Вчера около години 7-ої вечером в однім з бюр цлового уряду у Львові при пл. Цловій застрілив ся урядник Йосиф Кручек, 46-лїтний, жонатий, отець троїх дїтий. Кручек довершив замаху в бюрі свого шефа, котрий в тій хвили був відвернений від него, а коли почув вистріл і оглянув ся, побачив Кручека, лежачого на земли без житя. Тихий вистріл з револьвера в правий висок, спричинив безпроволочну смерть. На вид трупа шеф розплакав ся. Бл. п. Кручек був взірцевим урядником і тїшив ся симпатиєю. В кишени самоубийника найдено лист. За причину самоубийства подав бл. п. Кручек родинну незгоду.

— **Великаньску бороду,** бо 140 центиметрів довгу, має один волоцюга, арештований полициєю в Осеку, в Хорватиї. Властитель тої великаньскої бороди, Леопольд Мартин, заплїтає єї в коси і припинає шпилками під підбородком. Борода служила єму до вимантачуваня датків, які одержував за показуванє тої дивної примхи природи.

— **Самоубийчий замах мілїонера.** В місцевости Червенка, в полудневій Угорщинї, як доносять з Будапешту, пробовав оногди відобрати собі житє вистрілом з револьвера в голову звістний угорский мілїонер Кароль Лембах. Хоч рана єсть дуже тяжка, лїкарі не тратять надії удержати его при житю. Причина самоубийчого замаху була довготреваюча серцева недуга.

— **Самоубийчий замах під колесами поїзду.** З Турки доносять: Оногди на зелїзничім шляху Самбір-Ужок, перед самою зелїзничою рампою стациї Яблінка нижна, кинув ся під колеса особового поїзду в самоубийчім намірі 52-лїтний Йосиф Лясота, на тепер без занятя. Завдяки машинїстови, котрий успів в час ще здержати поїзд, Лясота оцїлїв. Добуто его вже зпід машини і перевезено до шпиталя в Турцї, де лїкарі сконстатували зломанє четвертого і пятого ребра. Житю его не грозить небезпечність. Причина самоубийчого замаху незвістна.

— **Новий Унґвар.** В Канадї основали і зорґанїзували недавно угорскі еміґранти нову оселю, котру назвали Унґваром. Околиця, в котрій находить ся сей новий Унґвар, визначає ся живописним положенєм, окружена лїсами і подїлена водами. Земля там дуже плодовита.

— **Велика крадїж.** До мешканя і склепу ювилєра Йосифа Штерна в Вигодї, долиньского повіта, дістали ся оногди злодії і украли кількадесять штук біля, значеного Р. В. і Н. С. та майже цїлий склеп, а іменно: золотий ланцушок плетений дамский з дамским золотим годинником подвійно критим, 2 дамскі перстенї, з котрих один був з брилянтом, дві бранзолєтки висаджувані диямантами, срібну цукорницю, срібну підставку на хлїб, 5 золотих перстенів з брилянтами, 100 золотих 14-каратових перстенів з ріжними каменями, 250 перстенів з нового золота з ріжними каменями, 10 золотих 14-каратових брошок, 5 дамских золотих ланцушків, 12 срібних мужеских ланцушків, 8 золотих бранзолєток, 18 золотих дамских годинників, 120 срібних годинників, 500 нїклевих годинників, 100 пар золотих ковтків, 70 пар ковтків подвійних, 4 тузини накрить до стола з хиньского срібла, 10 золотих дубльованих брошок, 200 нїклевих ланцушків, 20 ланцушків золотих дубльованих і 12 срібних ложок. Загальна шкода виносить 12.000 корон. Злодіїв доси не удало ся зловити.

— **Розчарованє злодіїв.** З Київа доносять російскі часописи, що до помешканя професора В. Антоновича закрали ся злодії, перетрусили цїлу хату і не найшли нїчого цїнного крім кількох тяжких скринь. Надїючи ся найти в них Бог знає які скарби, забрали їх з собою з найбільшим напруженєм та занесли в безпечне місце. Коли однак їх розбили, гірко завели ся, бо замість сподїваних скарбів найшли кісточки, глиняні черепки, куснї старих мечів, мідяні монети і таке инше, що для них не представляло нїякої вартости.

— **Злодійска ватага з ґімназиястів.** В Опаві арештувала сими днями тамошна полїция кількох учеників висшої ґімназиї, котрі зорґанїзували ся в злодійску шайку, що своїми вломами й крадежами дала ся добре в знаки мешканцям Опави. Тї члени шайки складали ся не з дїтий бідних, але саме з висших родин урядничих і богатих міщан. Головою того „підприємства“ був син табулярного урядника, але він кудись утік. Подібні справи вийшли недавно на яву і про ґімназиястів по деяких містах угорских.

Телєґрами.

Петербург 10 лютого. (П. А.) Головного команданта чорноморскої фльоти, адмірала Чухнїна зранила в его кабінетї тяжко женщина, котру опісля сторожа убила. Стан адмірала грізний.

Кутаіс 10 лютого. Богато маґазинів знищено, 15 маґазинів спалено. Серед населеня настав переполох.

Льондон 10 лютого. До „Morning Post“ доносять з Вашінґтону, що секретар державний для війни зажадав в комісиї сенату додаткового кредиту 20.000 фунтів штерлїнґів на будову нових касарень недалеко Манїлї і мотивував се жаданє положенєм в Хінї, котре єсть того рода, що леда хвиля треба може буде вислати войско.

Петербург 10 лютого. (П. Аґ.). В однїй реставрациї на однім з передмість кинено вчера бомбу, котрої вибух знищив дім, убив 2 особи а 17 зранив. По вибуху реставрацию і улицю острілювано. Прибуло там войско і полїция.

Петербург 10 лютого. З Севастополя доносять, що виновниця замаху на адмірала Чухнїна подала ся за доньку якогось адмірала з Петербурга і прибула до палати Чухнїна, щоби єму вручити нїби то якусь петицию.

Севастополь 10 лютого. (П. А.) Адмірал Чухнїн, на котрого виконано замах, одержав чотири рани від куль револьверових. Як доходженя виказали, женщина, що виконала замах, була замісцевою, приїхала лише що недавно і мешкала в однім з готелїв.

Альґесірас 10 лютого. Султан приняв ухвалу конференциї що до перепачковуваня оружия, з виїмкою точки постановляючої, що сконфіковане оружиє має бути знищене.

Константинополь 10 лютого. Турецкий амбасадор в Парижи Мунір-баша виїхав звідси вчера до Софії з місиєю султана до кн. Фердинанда.

Господарство, промисл і торговля.

— **Цїна збіжа** у Львові дня 9 лютого. Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·90 до 8·10; жито 5·90 до 6·10; овес 6·30 до 6·50; ячмінь пашний 6·10 до 6·30; ячмінь броварний 6·60 до 7·—; ріпак 13·— до 13·25; льнянка —— до —·—; горох до вареня 8·50 до 10·—; вика 9·25 до 10·—; бобик 6·40 до 6·70; гречка —— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 48·— до 62·—; конюшина біла 45·— до 60·—; конюшина шведска 65·— до 75·—; тимотка 22·— до 27·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского, під зарядом І. Недонада. (Телефона ч. 527).